
Dokument s plenarne sjednice

B8-0161/2016

27.1.2016

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon izjave potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku

u skladu s člankom 123. stavkom 2. Poslovnika

o sustavnom masovnom ubijanju vjerskih manjina koje provodi takozvana Islamska država
(2016/2529(RSP))

Lars Adaktusson, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Andrej Plenković, Antonio Tajani, Michael Gahler, Mariya Gabriel, David McAllister, Michèle Alliot-Marie, Esther de Lange, Kinga Gál, Tunne Kelam, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Lorenzo Cesa, Roberta Metsola, Philippe Juvin, Adam Szejnfeld, Davor Ivo Stier, Therese Comodini Cachia, Barbara Matera
u ime Kluba zastupnika PPE-a

Rezolucija Europskog parlamenta o sustavnom masovnom ubijanju vjerskih manjina koje provodi takozvana Islamska država (2016/2529(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije od 27. veljače 2014. o stanju u Iraku¹, od 18. rujna 2014. o stanju u Iraku i Siriji te ofenzivi IDIS-a, uključujući progon manjina², a posebno njezin stavak 4., od 27. studenoga 2014. o Iraku: otmica i zlostavljanje žena³, od 12. veljače 2015. o humanitarnoj krizi u Iraku i Siriji, osobito u kontekstu takozvane Islamske države⁴, a posebno njezin stavak 27., od 12. ožujka 2015. o nedavnim napadima i otmicama, posebno Asiraca, koje je na Bliskom istoku proveo IDIS/Daiš⁵, a posebno njezin stavak 2., od 12. ožujka 2015. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2013. i politici Europske unije u tom području⁶, a posebno njezine stavke 129. i 211., od 12. ožujka 2015. o prioritetima EU-a za Vijeće UN-a za ljudska prava 2015.⁷, a posebno njezine stavke 66. i 67., od 30. travnja 2015. o progonu kršćana diljem svijeta u vezi s ubojstvom studenata u Keniji koje je počinila teroristička skupina Al Šabab⁸, a posebno njezin stavak 10., te od 30. travnja 2015. o uništavanju kulturnih lokaliteta koje je počinila skupina IDIS/Daiš⁹,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 1. lipnja 2006. o položaju žena u oružanim sukobima i njihovoj ulozi u obnovi i demokratskim procesima u zemljama nakon završetka sukoba¹⁰,
- uzimajući u obzir svoju preporuku Vijeću od 18. travnja 2013. o UN-ovom načelu „odgovornosti pružanja zaštite”¹¹,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 16. ožujka 2015. o regionalnoj strategiji EU-a za Siriju i Irak, kao i o prijetnji koju predstavlja IDIL/Daiš, od 20. listopada 2014. o krizi povezanoj s IDIL-om/Daišom u Siriji i Iraku, od 30. kolovoza 2014. o Iraku i Siriji, od 14. travnja 2014. i 12. listopada 2015. o Siriji te od 15. kolovoza 2014. o Iraku,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2003/335/PUP od 8. svibnja 2003. o istrazi i progonu počinitelja genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina¹²,
- uzimajući u obzir Smjernice EU-a o promicanju i zaštiti slobode vjere ili uvjerenja,

---

¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0011.

² Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0027.

³ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0066.

⁴ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0040.

⁵ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0071.

⁶ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0076.

⁷ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0079.

⁸ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0178.

⁹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0179.

¹⁰ SL C 298 E, 8.12.2006., str. 287.

¹¹ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0180.

¹² SL L 118, 14.5.2003, str. 12.

Smjernice EU-a o poticanju usklađivanja s međunarodnim humanitarnim pravom, Smjernice EU-a o nasilju nad ženama i djevojčicama te borbi protiv svih oblika njihove diskriminacije, Smjernice za politiku EU-a prema trećim zemljama u vezi s mučenjem i drugim okrutnim, neljudskim ili ponižavajućim postupcima ili kažnjavanjem, Smjernice EU-a o djeci i oružanim sukobima, Smjernice EU-a o promicanju i zaštiti prava djeteta te Smjernice EU-a o ljudskim pravima koje se odnose na slobodu izražavanja na internetu i izvan njega,

- uzimajući u obzir intervenciju Europske unije u okviru Vijeća UN-a za ljudska prava od 25. ožujka 2015. (interaktivni dijalog o izvješću Ureda visokog povjerenika za ljudska prava o Iraku),
- uzimajući u obzir izjave potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku o Iraku i Siriji te njezine odgovore na sljedeća parlamentarna pitanja: Genocid nad grčkim pravoslavicima u Siriji (E-004733/2015), objavljeno 1. lipnja 2015., Irak – Kršćani izloženi mučenjima i oduzimanju imovine (E-004152-15), objavljeno 30. lipnja 2015., Progon i genocid nad kršćanima (P-012721/2015), objavljeno 30. listopada 2015., Otmica kršćana u Siriji (E-004156-15) i Zaštita kršćanskih zajednica na Bliskom istoku (E-004001/15), zajednički odgovor objavljen 10. studenoga 2015.,
- uzimajući u obzir izjavu Stavrosa Lambrinidisa, posebnog predstavnika EU-a za ljudska prava, od 27. ožujka 2015. u ime Europske unije na otvorenoj raspravi Vijeća sigurnosti UN-a o žrtvama napada i zlostavljanja na Bliskom istoku na etničkoj ili vjerskoj osnovi,
- uzimajući u obzir rezoluciju Opće skupštine UN-a 60/1 od 24. listopada 2005. o ishodu UN-ovog svjetskog sastanka na vrhu (stavci 138. – 140.) te izvješće glavnog tajnika UN-a od 12. siječnja 2009. pod nazivom „Provedba odgovornosti pružanja zaštite”,
- uzimajući u obzir izjave glavnog tajnika UN-a Ban Ki Muna o Iraku te o odgovornosti pružanja zaštite,
- uzimajući u obzir izvješće koje je Jan Kubiš, posebni predstavnik glavnog tajnika UN-a za Irak, 11. studenoga 2015. predstavio Vijeću sigurnosti UN-a,
- uzimajući u obzir izjavu Navi Pillay, visoke povjerenice UN-a za ljudska prava, od 25. kolovoza 2014. o iračkim civilima koji su žrtve raširenih i sustavnih „jezivih” progona,
- uzimajući u obzir izjavu Zainab Hawe Bangure, posebne predstavnice glavnog tajnika UN-a za seksualno nasilje u sukobima, od 15. srpnja 2014. pod nazivom „Irak: borci ne smiju koristiti seksualno nasilje u vojne ili političke svrhe” te njezinu izjavu od 3. kolovoza 2015. o obilježavanju godine dana od tragedije u Sindžaru,
- uzimajući u obzir zajedničku izjavu Zainab Hawe Bangure, posebne predstavnice glavnog tajnika UN-a za seksualno nasilje u sukobima, i Nikolaja Mladenova, posebnog predstavnika glavnog tajnika UN-a za Irak, od 13. kolovoza 2014. pod nazivom „Irak: dužnosnici UN-a pozivaju na trenutačan prekid seksualnog nasilja nad iračkim manjinama”,

- uzimajući u obzir nedavne rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a o Iraku i Siriji, a posebno rezoluciju 2249 (2015), kojom se osuđuju nedavni teroristički napadi koje je počinio IDIS,
- uzimajući u obzir rezoluciju S-22/1 od 3. rujna 2014., koju je donijelo Vijeće UN-a za ljudska prava, o stanju ljudskih prava u Iraku s obzirom na povrede koje je počinila takozvana Islamska država Iraka i Levanta i s njom povezane skupine,
- uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948.,
- uzimajući u obzir Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima iz 1966.,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima djeteta iz 1989. i njezin Fakultativni protokol glede uključivanja djece u oružane sukobe iz 2000.,
- uzimajući u obzir Deklaraciju UN-a o ukidanju svih oblika nesnošljivosti i diskriminacije na temelju vjere i uvjerenja iz 1981.,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih i ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja iz 1984.,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida od 9. prosinca 1948. godine,
- uzimajući u obzir presudu Međunarodnog suda od 26. veljače 2007. u predmetu koji se odnosi na primjenu Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida (Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore), presudu koju je 2. kolovoza 2001. donijelo Raspravno vijeće Međunarodnog suda za progon osoba odgovornih za ozbiljna kršenja međunarodnog humanitarnog prava na teritoriju bivše Jugoslavije nakon 1991. (Tužitelj protiv Radislava Krstića) te presudu koju je 19. travnja 2004. donijelo Žalbeno vijeće tog suda u istom predmetu,
- uzimajući u obzir Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda, a posebno njegove članke 5. do 8.,
- uzimajući u obzir analitički okvir Ureda posebnog savjetnika UN-a za sprečavanje genocida (OSAPG),
- uzimajući u obzir izjavu posebnog savjetnika glavnog tajnika UN-a za sprečavanje genocida i posebne savjetnice glavnog tajnika UN-a za odgovornost pružanja zaštite od 12. kolovoza 2014. o stanju u Iraku,
- uzimajući u obzir izvješća Misije UN-a za pomoć Iraku (UNAMI) o zaštiti civila u oružanim sukobima u Iraku za razdoblje od 11. rujna do 10. prosinca 2014. te za razdoblje od 11. prosinca 2014. do 30. travnja 2015.;
- uzimajući u obzir izvješće Ureda visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za ljudska prava od 27. ožujka 2015. o stanju ljudskih prava u Iraku s obzirom na povrede koje je počinila takozvana Islamska država Iraka i Levanta i s njom povezane skupine, a posebno stavak 16. pod nazivom „Kršenja koja je počinila tzv. Islamska država – napadi na vjerske i etničke skupine”,

- uzimajući u obzir izvješće posebnog izvjestitelja za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u borbi protiv terorizma od 16. lipnja 2015., a posebno njegov stavak 11.,
  - uzimajući u obzir izvješće Vijeća za ljudska prava s njegove 28. sjednice od 8. srpnja 2015. te uzimajući u obzir gledišta koja je iznijelo iračko izaslanstvo, posebno u stavku 746.,
  - uzimajući u obzir izjavu posebnog savjetnika glavnog tajnika UN-a za sprečavanje genocida i posebne savjetnice glavnog tajnika UN-a za odgovornost pružanja zaštite od 13. listopada 2015. o eskalaciji poticanja na nasilje na vjerskoj osnovi u Siriji,
  - uzimajući u obzir izvješće visokog povjerenika UN-a za ljudska prava od 27. srpnja 2015. o tehničkoj pomoći za poticanje i zaštitu ljudskih prava u Iraku, a posebno njegov stavak 18.,
  - uzimajući u obzir izvješće Odbora UN-a za ljudska prava od 13. ožujka 2015., koje je sastavljeno na zahtjev iračke vlade,
  - uzimajući u obzir izvješće Nezavisne međunarodne istražne komisije o Sirojskoj Arapskoj Republici, predstavljeno u Vijeću za ljudska prava 13. kolovoza 2015., a posebno njegove stavke 165. do 173.,
  - uzimajući u obzir govor koji je papa Franjo održao 9. srpnja 2015. u bolivijskom gradu Santa Cruz de la Sierra,
  - uzimajući u obzir akcijski plan iz Pariza od 8. rujna 2015.,
  - uzimajući u obzir članak 123. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da je od usvajanja načela odgovornosti pružanja zaštite međunarodna zajednica previše puta iznevjerila skupine u osjetljivom položaju, što je tijekom neformalnog interaktivnog dijaloga Glavne skupštine 8. rujna 2015. potvrdio i glavni tajnik UN-a u svom govoru pod nazivom „Ključna i trajna obveza: provedba odgovornosti pružanja zaštite”;
  - B. budući da genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini, gdje god i kad god da se dogode, ne smiju proći nekažnjeno te budući da se poduzimanjem mjera na nacionalnoj razini i jačanjem međunarodne suradnje mora zajamčiti učinkovit kazneni progon tih djela;
  - C. budući da se genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini tiču svih država članica EU-a, koje su odlučne u namjeri da surađuju kako bi se takvi zločini spriječili i okončalo nekažnjavanje počinitelja u skladu sa Zajedničkim stajalištem Vijeća 2003/444/ZVSP od 16. lipnja 2003.;
  - D. budući da se u skladu sa sudskom praksom Međunarodnog suda „obveza države da spriječi [genocid] i s njome povezana obveza djelovanja pojavljuju u trenutku kada država sazna ili bi normalno trebala saznati da postoji ozbiljan rizik da će se počinuti

genocid”¹;

- E. budući da nasilna ekstremistička ideologija takozvane Islamske države/Daiša, njezini teroristički činovi, kontinuirani teški sustavni i rašireni napadi na civile, povrede ljudskih prava i povrede međunarodnog humanitarnog prava, uključujući povrede počinjene na vjerskoj ili etničkoj osnovi, njezino uništavanje kulturne baštine i trgovina kulturnim dobrima predstavljaju globalnu i dosad nezabilježenu prijetnju međunarodnom miru i sigurnosti, što je potvrđeno Rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a 2249 (2015);
- F. budući da su kršćani najosjetljivija skupina u Iraku i Siriji te da su stalno i sustavno meta napada takozvane Islamske države/Daiša, koja ih ciljano nastavlja napadati i uništavati njihovu kulturu na teritorijima pod svojom kontrolom; budući da su kršćani žrtve ubojstava, klanja, fizičkih napada, iznuda, otmica i mučenja; budući da su pretvoreni u roblje (pogotovo žene i djevojčice, koje su također žrtve drugih oblika seksualnog nasilja), da ih se nasilno preobraća na islam te da su žrtve prisilnih brakova i trgovine ljudima; budući da se djeca nasilno novače; budući da se uništavaju kršćanske crkve te vjerski i kulturni lokaliteti;
- G. budući da su kršćani od svih vjerskih skupina u svijetu najviše izloženi progonima te budući da podaci pokazuju da svake godine bude ubijeno više od 150 000 kršćana, što je Parlament potvrdio u svojoj Rezoluciji od 30. travnja 2015. o progonu kršćana diljem svijeta; budući da je potpredsjednik Parlamenta Antonio Tajani, koji je odgovoran za dijalog s crkvama i vjerskim zajednicama u skladu s člankom 17. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tijekom *ad hoc* sastanka na visokoj razini 1. prosinca 2015. na temu „Progon kršćana diljem svijeta: poziv na djelovanje” izjavio da „niti jedna vjerska zajednica nije toliko izložena mržnji, nasilju i sustavnim napadima kao kršćani”; budući da je na istom sastanku predsjednik Parlamenta Martin Schulz istaknuo da se progon kršćana „podcjenjuje” te „da mu se ne posvećuje odgovarajuća pažnja”;
- H. budući da ekstremizam i neprestani progon kršćana postaju važan čimbenik unutar sve većih masovnih migracija i unutarnje raseljenosti; budući da je zbog progona kršćana u Siriji i Iraku njihov broj drastično smanjen: prema podacima koje je objavila papinska zaklada Pomoć Crkvi u nevolji u svom izvješću „Progonjeni i zaboravljeni? Izvješće o potlačivanju kršćana zbog njihove vjere 2013. – 2015.” i drugim pouzdanim izvorima broj kršćana pao je u Iraku s 1 400 000 2003. godine na trenutno oko 300 000 te u Siriji s 1,25 milijuna 2011. godine na samo 500 000;
- I. budući da prema međunarodnoj pravnoj definiciji genocida iz članka II. Konvencije UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. on obuhvaća „bilo koje od niže navedenih djela, počinjenih s ciljem da se potpuno ili djelomično uništi neka nacionalna, etnička, rasna ili vjerska skupina kao takva: (a) ubojstvo članova skupine, (b) nanošenje teške tjelesne ili psihičke povrede članovima skupine, (c) namjerno stavljanje skupine u životne uvjete kojima je cilj dovesti do njezina potpuna ili djelomična uništenja, (d) primjenjivanje mjera kojima je cilj spriječiti rađanje unutar skupine i (e) prisilno premještanje djece u drugu skupinu; budući da se člankom III. te

---

¹ Presuda od 26. veljače 2007. u predmetu koji se odnosi na primjenu Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida (Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore), stavak 431.

konvencije ne smatra kažnjivim samo genocid, nego i planiranje čina genocida, izravno i javno poticanje na čin genocida i suučesništvo u genocidu;

- J. budući da se u presudi koju je 2. kolovoza 2001. donijelo Raspravno vijeće Međunarodnog suda za progon osoba odgovornih za ozbiljna kršenja međunarodnog humanitarnog prava na teritoriju bivše Jugoslavije nakon 1991. u predmetu Tužitelj protiv Radislava Krstića u vezi s genocidom u Srebrenici navodi da se „istovremeni napadi na kulturne i vjerske objekte i simbole ciljanih skupina također [...] mogu s pravom smatrati dokazom postojanja namjere da se uništi ta skupina” (stavak 580.);
- K. budući da se u presudi koju je 19. travnja 2004. donijelo Žalbena vijeće Međunarodnog suda za progon osoba odgovornih za ozbiljna kršenja međunarodnog humanitarnog prava na teritoriju bivše Jugoslavije nakon 1991. u predmetu Tužitelj protiv Radislava Krstića u vezi s genocidom u Srebrenici navodi da je „broj pripadnika ciljanog dijela skupine nužna i važna početna točka istrage, iako u svim slučajevima ne i njezina završna točka. Broj ciljanih pojedinaca trebalo bi procijeniti ne samo u apsolutnim vrijednostima, već i u odnosu na veličinu cijele skupine općenito. Može biti korisno razmotriti važnosti ciljanog dijela unutar skupine, a ne samo broja članova tog dijela. Ako pojedini dio skupine predstavlja cijelu skupinu ili je nužan za njezino preživljavanje, to može biti potvrda da je taj dio neophodan u smislu članka 4.”;
- L. budući da je prije zauzimanja Srebrenice 1995. broj muslimanskog stanovništva iznosio otprilike 40 000, od čega je 7000 do 8000 muslimanskih muškaraca ubijeno, a taj je čin Međunarodni sud za progon osoba odgovornih za ozbiljna kršenja međunarodnog humanitarnog prava na teritoriju bivše Jugoslavije nakon 1991. proglasio genocidom;
- M. budući da je u slučaju progona kršćana u Siriji i Iraku već prisutna većina od osam kategorija nekumulativnih čimbenika navedenih u analitičkom okviru o genocidu koji je sastavio Ured posebnog savjetnika UN-a za sprečavanje genocida (diskriminacija i kršenje ljudskih prava; okolnosti koje utječu na mogućnost sprečavanja genocida; prisutnost nezakonitog oružja i naoružanih osoba; motivacija glavnih dionika u državi/regiji; djela kojima se potiče podjela među nacionalnim, rasnim, etničkim i vjerskim skupinama; okolnosti kojima se olakšava provođenje genocida; čin genocida; dokaz namjere uništenja „u cijelosti ili djelomično”; pokretački čimbenici);
- N. budući da su trenutni genocid koji je u začetku, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini protiv kršćana u Iraku zapravo započeli ubijanjem kršćana 2003. godine te budući da je broj napada od tada znatno porastao i ciljevi se proširili te sada obuhvaćaju sve kršćane zbog njihove vjerske pripadnosti; budući da su u većini slučajeva osobe odgovorne za te zločine izjavile da žele Irak bez kršćana;
- O. budući da je 31. listopada 2010. u napadu na sirijsku katoličku crkvu Gospe od Spasenja u Bagdadu ubijeno 58 osoba, uključujući 51 taoca i 2 svećenika; budući da je skupina povezana s takozvanom al-Kaidom, Islamskom državom za Irak izjavila da su kršćani „opravdani cilj”; budući da su u tjednima nakon te izjave brojna bombardiranja i smrtonosni napadi bili usmjereni na većinski kršćanske dijelove Bagdada;
- P. budući da je zadnjih godina u sustavnim akcijama bombardiranja usmjerenima na kršćanske crkve u Iraku napadnuto ili bombardirano 66 crkava (41 u Bagdadu, 19 u Mosulu, 5 u Kirkuku te 1 u Ramadiju); budući da su također bombardirana tri

samostana i crkveno sirotište;

- Q. budući da je u noći 6. kolovoza 2014. više od 150 000 kršćana pobjeglo pred naletom takozvane Islamske države/Daiša na području Mosula, Karakoša i drugih sela u nizini Ninive nakon što im je oduzeta imovina te budući da su još uvijek raseljeni i žive u teškim uvjetima na sjeveru Iraka;
- R. budući da je Zainab Hawa Bangura, posebna predstavница glavnog tajnika UN-a za seksualno nasilje u sukobima, izjavila 15. srpnja 2014. da iz Iraka „također stižu izvješća da su etničke i vjerske manjine žrtve ciljanih fizičkih napada, uključujući seksualno nasilje”; budući da je 3. kolovoza 2015. prilikom obilježavanja godine dana od tragedije u Sindžaru izjavila da je „u danima koji su uslijedili IDIL, osim što je odgovoran za jeziva ubojstva, lovio i zarobio stotine žena i djevojčica iz etničkih i vjerskih manjina, provodio sustavno seksualno nasilje, porobljavanje, otmice i trgovinu ljudima, što još uvijek traje; [...] ti zastrašujući zločini seksualnog nasilja u sukobima, koji se mogu smatrati ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti i/ili genocidom, neće biti zaboravljeni”;
- S. budući da su 13. kolovoza 2014. Zanaib Hawa Bangura, posebna predstavница glavnog tajnika UN-a za seksualno nasilje u sukobima, i Nikolaj Mladenov, posebni predstavnik glavnog tajnika UN-a za Irak, dali zajedničku izjavu u kojoj su potvrdili da je moguće da je IDIL oteo oko 1500 kršćanskih i jazidskih žena, koje je kasnije prisilio na seksualno ropstvo; budući da su tom izjavom oba posebna predstavnika priznala da je riječ o „izravnim napadima na žene i djecu te barbarskim činovima koje je takozvana Islamska država Iraka i Levanta počinila protiv manjina u područjima pod svojom kontrolom”;
- T. budući da su posebni savjetnik glavnog tajnika UN-a za sprečavanje genocida i posebna savjetnica glavnog tajnika UN-a za odgovornost pružanja zaštite govoreći o stanju u Iraku 12. kolovoza 2014. izjavili da „izvješća o počinjenim djelima takozvane Islamske države također mogu upućivati na to da postoji rizik od genocida”;
- U. budući da se u izvješću od 13. ožujka 2015. koje je na zahtjev Vlade Iraka sastavio Odbor Ujedinjenih naroda za ljudska prava navodi da „etničke i vjerske skupine na koje su usmjereni napadi tzv. IDIL-a uključuju jazide, kršćane, Turkmene, Sabejce-mandejce, Kaka’e, Kurde i šijite” i da „je razumno zaključiti da se neki od incidenata [u Iraku u razdoblju od 2014. do 2015. ...] mogu smatrati genocidom”;
- V. budući da se u izvješću o zaštiti civila u oružanom sukobu u Iraku: stanje u Iraku od 1. svibnja do 31. listopada 2015., koje su pripremili Ured visokog povjerenika UN-a za ljudska prava i Misija UN-a za pomoć Iraku – Ured za ljudska prava i koje je objavljeno 19. siječnja 2016., navodi sljedeće: „Nasilje koje trpe civili u Iraku i dalje je zastrašujućih razmjera. Takozvana Islamska država Iraka i Levanta (IDIL) nastavlja provoditi sustavno i rašireno nasilje i kršiti međunarodna ljudska prava i humanitarno pravo, što se u nekim slučajevima može smatrati ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti te moguće i genocidom.”;
- W. budući da je tzv. IDIS/Daiš zarobio one koji nisu uspjeli pobjeći iz Mosula i nizine Ninive te budući da su nemuslimanske žene i djeca pretvoreni u roblje, neki su prodani, a neki okrutno ubijeni dok su počinitelji to snimali;

- X. budući da su tzv. IDIS/Daiš i paravojne ekstremističke skupine u Siriji namjerno i sustavno napadali kršćanske crkve i druge objekte, kao što je crkva sv. Franje u sirijskom gradu Alepu, koja je 25. listopada 2015. granatirana za vrijeme mise;
- Y. budući da je nakon otmice svećenika iz samostana sv. Ilije u sirijskom gradu Karjatajnu u svibnju 2015. taj samostan iz 5. stoljeća srušen sa zemljom te da je to samo jedna od brojnih i kulturno vrlo važnih kršćanskih građevina koje je uništio tzv. IDIS/Daiš;
- Z. budući da je nakon zauzimanja sirijskog grada Karjatajna tzv. IDIS/Daiš oteo 230 stanovnika, većinom kršćana;
- AA. budući da je u veljači 2015. takozvani IDIS/Daiš zauzeo nekoliko poljoprivrednih zajednica na južnoj obali rijeke Habur u pokrajini Hasaka na sjeveroistoku zemlje i oteo više od 220 asirskih kršćana te budući da ih je do sada samo nekoliko oslobođeno, dok je sudbina ostalih i dalje nepoznata;
- AB. budući da su napadači u Garissi 2. travnja 2015. namjerno ciljali nemuslimansko stanovništvo te izdvojili kršćane, koje su okrutno smaknuli; budući da Al Šabab otvoreno i javno tvrdi da vodi rat protiv kršćana u toj regiji;
- AC. budući da se u izvješću Ureda visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za ljudska prava od 27. ožujka 2015. o stanju ljudskih prava u Iraku s obzirom na povrede koje je počinila takozvana Islamska država Iraka i Levanta i s njom povezane skupine (u stavku 16. pod nazivom „Kršenja koja je počinila tzv. Islamska država – napadi na vjerske i etničke skupine”) navodi da se „neki činovi nasilja koji su počinjeni protiv civila zbog njihove pripadnosti ili pretpostavljene pripadnosti etničkoj ili vjerskoj skupini [...] s obzirom na dosad prikupljene informacije [...] mogu smatrati genocidom”;
- AD. budući da prema izvješću Misije UN-a za pomoć Iraku (UNAMI) o zaštiti civila u oružanom sukobu u Iraku (11. prosinca 2014. – 30. travnja 2015.) „IDIL i dalje provodi sustavne i raširene povrede i kršenje međunarodnih ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava, što se u nekim slučajevima može smatrati ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti te moguće i genocidom”;
- AE. budući da se u izvješću Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za ljudska prava od 27. srpnja 2015. o tehničkoj pomoći za promicanje i zaštitu ljudskih prava u Iraku navodi da je „UNAMI/OHCHR nastavio primati brojna vjerodostojna izvješća o teškom kršenju i povredama ljudskih prava i teškim povredama međunarodnoga humanitarnoga prava, koje na očito sustavan i raširen način IDIL provodi protiv civila, što se u nekim slučajevima može smatrati ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti te moguće i genocidom” (stavak 18.);
- AF. budući da se u izvješću posebnog izvjestitelja za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u borbi protiv terorizma od 16. lipnja 2015. navodi da „postoje dokazi da je IDIL počinio teške povrede međunarodnog prava, uključujući genocid, zločine protiv čovječnosti, ratne zločine i ozbiljne povrede ljudskih prava” (stavak 11.);
- AG. budući da je u izvješću Vijeća za ljudska prava s njegove 28. sjednice od 8. srpnja 2015. iračko izaslanstvo potvrdilo da je „Daiš provodio masakre i masovna pogubljenja

zarobljenika i nenaoružanih zarobljenih vojnika, svećenika, djece i žena koji nisu prihvatili njihovu ideologiju i time počinio strašne zločine koji se mogu smatrati genocidom, zločinima protiv čovječnosti i ratnim zločinima”;

- AH. budući da međunarodna zajednica prema načelu odgovornosti pružanja zaštite i u skladu s Poveljom UN-a ima odgovornost kolektivno djelovati kako bi zaštitila stanovništvo kada država (ili nedržavni subjekt) očito ne štiti svoje stanovništvo ili zapravo provodi takve zločine;
- AI. budući da se u Rezoluciji Europskog parlamenta od 12. ožujka 2015. o nedavnim napadima i otmicama, posebno Asiraca, koje je na Bliskom istoku proveo IDIS/Daiš navodi da „oštro osuđuje IDIS/Daiš i njegovo ekstremno kršenje ljudskih prava koje, u skladu s Rimskim statutom Međunarodnog kaznenog suda, predstavlja zločine protiv čovječnosti i ratne zločine i koje se može nazvati genocidom” (stavak 2.);
1. najstrože osuđuje takozvanu Islamsku državu/Daiš i njezino nečuveno kršenje ljudskih prava i teške povrede međunarodnoga humanitarnoga prava počinjene u cilju namjernog istrebljenja kršćana i svih drugih autohtonih vjerskih i etničkih manjina na područjima pod njezinom kontrolom;
  2. smatra da svi koji planiraju, potiču, provode, pokušavaju provesti ili podržavaju zlodjela i međunarodne zločine ili sudjeluju u zlodjelima i zločinima protiv kršćana (Kaldejaca/Asiraca/Sirjaka, mandejaca, Armenaca) i drugih etničkih i vjerskim manjina, uključujući jazide, Turkmene, Šabake, Sabejce-mandejce, Kaka'e i Kurde, te koji ih namjerno napadaju upravo iz etničkih ili vjerskih razloga provode „ratne zločine”, „zločine protiv čovječnosti” i „genocid” te ovime proglašava da oni te zločine i genocid provode i da su za njih odgovorni;
  3. potiče svaku od država potpisnica Konvencije UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, potpisane u Parizu 9. prosinca 1948., i potpisnice drugih relevantnih međunarodnih sporazuma da sprečavaju ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i genocid na svom teritoriju; potiče Siriju i Irak da prihvate nadležnost Međunarodnog kaznenog suda;
  4. potiče svaku od država potpisnica Konvencije UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. i potpisnice drugih međunarodnih sporazuma o sprečavanju i kažnjavanju ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida, a posebno nadležna tijela tih država i njihove građane koji na bilo koji način podržavaju ili financiraju te zločine, surađuju ili sudjeluju u njima da u potpunosti ispune svoje pravne obveze u skladu s konvencijom i drugim međunarodnim sporazumima;
  5. potiče nadležna tijela tih država koja na bilo koji način izravno ili neizravno podržavaju ili financiraju te ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i genocid ili surađuju i sudjeluju u njima da u potpunosti ispune svoje pravne obveze u skladu s međunarodnim pravom i zaustave te neprihvatljive oblike ponašanja kojima se nanosi golema šteta iračkom i sirijskom društvu, a posebno kršćanima i drugim vjerskim manjinama, te uvelike destabiliziraju susjedne zemlje, međunarodni mir i sigurnost;
  6. potiče sve države iz međunarodne zajednice da poboljšaju svoje pravne i pravosudne sustave kako bi svoje državljane i građane odvratile od pridruživanja IDIS-u/Daišu i

sudjelovanja u ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti i genocidu nad kršćanima i drugim vjerskim manjinama u Iraku i Siriji te da zajamče da će se počinitelji takvih zločina dovesti pred lice pravde, između ostalog i ako su na internetu poticali na te zločine ili ih podržavali;

7. potiče sve vlade i javna tijela, uključujući Europsku uniju (a posebno Europsku službu za vanjsko djelovanje) i njezine države članice, međunarodna tijela i institucije te njihove čelnike i predstavnike da zlodjela koja je počinio takozvani IDIS/Daiš protiv kršćana i drugih autohtonih vjerskih manjina, uključujući jazide, nazovu njihovim pravim imenom: „zločinima protiv čovječnosti”, „ratnim zločinima”, i „genocidom”;
8. poziva Ujedinjene narode i njihovog glavnog tajnika, posebne predstavnike, posebne izvjestitelje i visokog povjerenika za ljudska prava da zlodjela koja se u Iraku i Siriji provode protiv kršćana i drugih autohtonih vjerskih manjina nazovu njihovim pravim imenom: „ratnim zločinima”, „zločinima protiv čovječnosti” i „genocidom”;
9. potvrđuje, podupire i zahtijeva od svih da poštuju neotuđivo pravo svih vjerskih i etničkih manjina, autohtonih i neautohtonih, koje žive u Iraku i Siriji da nastave živjeti u svojim povijesnim i tradicionalnim domovinama u dostojanstvu, jednakosti i sigurnosti te da slobodno i u potpunosti ispovijedaju svoju vjeru bez prisile, nasilja i diskriminacije; vjeruje da za okončavanje patnje i masovnog egzodusa kršćana i drugog autohtonog stanovništva regije svi regionalni politički i vjerski čelnici moraju jasno i nedvosmisleno reći da podržavaju njihovu stalnu prisutnost te njihova cjelovita i jednaka građanska prava u njihovim matičnim zemljama;
10. zahtijeva od međunarodne zajednice, uključujući Europsku uniju i njezine države članice, da zajamče potrebne sigurnosne uvjete i izgleda za kršćane i pripadnike drugih vjerskih manjina koji su bili primorani napustiti svoju domovinu ili su nasilno raseljeni, da što prije omoguće ostvarenje njihovog prava na povratak u domovinu, da zaštite njihove domove, zemlju, imovinu i vlasništvo te njihove crkve, vjerske i kulturne objekte te im omoguće dostojan život i budućnost;
11. osuđuje i odbacuje svako tumačenje poruke islama koje omogućuje nasilnu, okrutnu, totalitarnu, ugnjetavačku i ekspanzivnu ideologiju kojom se opravdava istrebljenje kršćanskih manjina; poziva Organizaciju islamske suradnje i njezina tijela, Vijeće za suradnju arapskih država u Perzijskom zaljevu (Vijeće za suradnju u zaljevu) i muslimanske vođe da u potpunosti osude zlodjela koja provodi takozvani IDIS/Daiš protiv kršćana i drugih autohtonih vjerskih manjina te da ta zlodjela nazovu njihovim pravim imenom: „zločinima protiv čovječnosti”, „ratnim zločinima”, i „genocidom”;
12. traži od Vijeća sigurnosti UN-a da u slučajevima kada su drugi nacionalni ili međunarodni mehanizmi zatajili, razmotri primjenu glave VII. Statuta UN-a kako bi se uspostavile zaštićene zone u kojima snage pod okriljem UN-a mogu zaštititi prisilno raseljene kršćane i druge vjerske manjine;
13. traži od organizacija EU-a za humanitarnu pomoć i suradnju da u svom radu u potpunosti i izravno surađuju s priznatim čelnicima kršćanskih crkvi i zajednica i drugih napadnutih vjerskih i etničkih manjina te da ih ne isključuju iz svojih planova i praktične provedbe i podjele pomoći kako bi se bolje zadovoljile njihove potrebe i potrebne stanovništva općenito; smatra da je primjer dobre prakse irački grad Erbil, gdje

su interno raseljene osobe, koje predvodi kaldejski katolički nadbiskup Bašar Matti Warda, osnovale zajednicu koja pruža školsko obrazovanje (od predškolskog do sveučilišnog stupnja) i koje su nakon godine dana otvorile male trgovine i poslove za potrebe došljake zajednice;

14. naglašava da u skladu s odredbama već spomenutih konvencija i sporazuma UN-a nitko od počinitelja ne smije proći nekažnjeno, uključujući one koji su planirali, poticali, provodili ili pokušavali provesti ta djela ili u njima sudjelovali te da bi odgovorne trebalo dovesti pred nadležne nacionalne ili međunarodne sudove, one postojeće i one koji će se možda osnovati posebno u tu svrhu;
15. bezuvjetno odbacuje i smatra nelegitimnom objavu čelnika tzv. IDIS-a/Daiša da je na područjima koja sada kontrolira uspostavljen „kalifat”; naglašava da stvaranje i širenje „islamskog kalifata” te aktivnosti drugih nasilnih ekstremističkih skupina na Bliskom istoku predstavljaju izravnu prijetnju sigurnosti regije i europskih zemalja te jasno kršenje međunarodnih ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava;
16. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, posebnom predstavniku EU-a za ljudska prava, vladama i parlamentima država članica, vladi i parlamentu Sirije, vladi Iraka i Iračkom vijeću, Regionalnoj vladi Kurdistanu, institucijama Organizacije islamske suradnje, Vijeću za suradnju arapskih država u Perzijskom zaljevu (Vijeću za suradnju u zaljevu), glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, Općoj skupštini Ujedinjenih naroda, Vijeću sigurnosti UN-a i Vijeću UN-a za ljudska prava.